

**HUWAG
GAWAN**

**NG MASAMA
ANG IYONG SARILI**

**ISINULAT NI
KEITH MOORE**

**Huwag Gawan
ng masama
ang iyong
Sarili**

ISINULAT NI KEITH MOORE

HUWAG GAWAN NG MASAMA ANG IYONG SARILI

© 2019 Keith Moore
Faith Life Publishing

ISBN: 978-1-940403-02-1

[BK805F](#)

Moore Life Ministries
6009 Business Boulevard
Sarasota, Florida 34240
941-388-6961
www.moorelife.org

Maliban kung iba ang binabanggit, ang lahat ng mga sipi ng Kasulatan sa aklat na ito ay mula sa pangkaraniwan na Bibliyang Ingles.

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

Ako'y lubhang nasasabik sa aklat na ito. Naniniwala ako na ang ilang buhay ay mapapahaba, mailigtas, at mababago dahil sa salitang ito, at ang mga tao ay makakakuha ng lakas at tagumpay na kailangan nila upang magtagumpay. Sinasabi sa 1 Corinto kabanata 15, talata 54, "At kapag ang nabubulok na katawan ay nabihisan sa hindi maaaring mabulok, at ang namamatay na katawan ay binibihisan sa hindi maaaring mamatay, kung gayon ang pahayag na ito sa banal na kasulatan ay mangyayari: Ang kamatayan ay nilamon ng isang tagumpay.

Sabihin ito nang malakas: **Ang kamatayan ay nilamon ng tagumpay.**

Sa simula ng 1 Corinto 15, sinabi ni Pablo na ang kamatayan ang huling kaaway na dapat ilagay sa ilalim ng paa. (talata 25 at 26) ***Ang kamatayan ay hindi kaibigan; ito ay isang kaaway.*** Hindi tayo nilalang upang mamatay. Ang kamatayan ay dumating sa mundo dahil sa kasalanan. "Ang kabayaran na ibinabayad sa kasalanan ay kamatayan." (Roma 6:23) Ang kamatayan ay napasalihat ng tao—simula kay Adan—dahil lahat ay nagkasala. Ngunit aleluya! Si Hesus ang sagot sa kasalanan, at Siya ay nagtagumpay laban sa kasalanan. Sa kabanatang ito ng 1 Corinto, si Pablo ay nagsasalita tungkol sa muling pagkabuhay ni Hesus, at sinabi niya sa atin *natayo* ay mabubuhay muli mula sa pagkamatay. Dahil sa, ang kamatayan ay hindi ang huling tagumpay laban sa atin. ***Ang kamatayan ay hindi katapusan.***

Sabi sa verse 55, Nasaan ang iyong tibo, Kamatayan? Nasaan ang iyong tagumpay, Kamatayan? Ang Espiritu ng Diyos ay nagsasalita sa pamamagitan ni Pablo tungkol dito mula pa sa talata 1, at sa talata 55, maririnig mo na si Pablo ay nasasabik. Siya ay nangungutya sa kamatayan. Alam mo na mayroong lakas gumagana sa iyo kapag pinagtatawanan ninyo ang kamatayan! Sabihin mo, "Kamatayan, saan ang iyong kapatid? Hindi kita nararamdaman, kamatayan. Nasaan na ang tagumpay mo? Wala kang anumang tagumpay! Wala kang napanalunan!"

Naku kaibigan, kapag nakatayo tayo sa tabi ng libingan at sabihin ito, o kapag nakatitig tayo sa mata ng kamatayan at masasabi natin ito, may tagumpay tayo. Sinasabi sa mga talata 56-57, "Ang tibo ng kamatayan ay kasalanan, at ang kapangyarihan ng kasalanan ay ang Kautusan. Salamat sa Diyos, na nagbibigay sa atin ng tagumpay na ito sa pamamagitan ng ating Panginoong Hesukristo!"

Sabihin ito nang malakas: **Salamat sa Diyos, na nagbibigay sa atin ng tagumpay sa pamamagitan ng ating Panginoong Hesukristo.**

Ang talatang ito ay ginamit kapag pinag-uusapan ang tungkol sa tagumpay laban sa maraming bagay, at naniniwala ako na angkop ito. Subalit espisipikong tumutukoy, sa kabanata 15, siya ay nagsasalita tungkol sa tagumpay laban sa kamatayan.

Ngayon tingnan ang katotohanang ito sa Hebreo 2:14. "Sa gayon, yamang ang lahat ng mga anak ay may bahagi sa laman at dugo, naging kabahagi rin siya sa gayong mga bagay sa parehong paraan. Ginawa niya ito upang lipulin ang may hawak ng kapangyarihan sa kamatayan, ang diyablo, sa pamamagitan ng pagkamatay." Ginawa ba ito ni Hesus? Si Hesus ay naging tao upang Siya ay mamatay bilang kahalili natin at lipulin ang diyablo, na may kapangyarihan ng

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

kamatayan. Ano ang naging resulta? Sinasabi sa talata 15, "Pinalaya niya ang mga taong inalipin sa kanilang buong buhay sa pamamagitan ng kanilang takot sa kamatayan." Iniligtas Niya tayo.

Ang takot sa kamatayan ay nagpapasakop sa iyo ng pagkaalipin sa iyong buong buhay. Hindi ka pa handang mabuhay hangga't hindi ka na takot mamatay. Kung hindi ka makalaya mula sa takot sa kamatayan, lulumpuhin ka nito, guguluhin ka, at papahirapan ka. Ang problema ay nangyayari ito sa lahat ng dako, ngunit ang mga tao ay hindi kinikilala ito dahil ito ay nangyayari din sa lahat ng iba pa sa paligid nila.

Ito ang dahilan kung bakit napakaraming tao ang ayaw na magpunta sa mga ospital o sementeryo o dumalo sa libing. Ayaw nilang pag usapan ang tungkol sa mga sakit. Sila'y nanginginig at magsabing, "Whoa! Iba na lang ang pag uusapan natin." Bakit? Takot silang mamatay.

Maraming mga phobia, sa lahat ng kanilang mga pangalan sa Griyego at Latin: takot sa taas, takot sa paglipad, takot na mapag-isa, at takot sa bawat uri ng hayop. Nandyan ang takot sa mga kuneho. Nakita mo na ba ang listahan Nakakatawa lang. Ang lahat ng ito ay nagmumula sa isang takot: ang takot sa kamatayan. Hindi lang takot lumipad ang mga tao, takot din silang bumagsak at mamatay. Hindi lang sila takot sa taas, takot din silang mahulog at mamatay.

Kapag hindi ka na takot mamatay, binabago ka nito sa loob. May mga taong takot matulog dahil baka mamatay sila sa kanilang pagtulog. Takot silang maglakbay at lumabas sa kalsada. May mga tao na nakulong sa kanilang sariling tahanan, o ang kanilang pagkain ay naging lubhang pinaghihigpitan, dahil takot na takot sila.

Hayaan mong sabihin ko sa iyo ang isang bagay na mahalaga: maraming basura sa hangin na nilalanghap mo ngayon para patayin ka. Wala akong pakialam kung gaano ka ka-organiko o kanatural, may sapat na mga bagay din diyan, para patayin ka. Tanging ang iyong sistema ng imyunidad at ang kapangyarihan ng Diyos ang humahadlang dito na mangyari—at ang mga ito ay magkaugnay. Ngunit kung ipagpapaliban pa ng Panginoon ang Kaligayahan nang mas matagal, mamamatay ka, at gayundin ang lahat ng kakilala mo, at ang iyong aso at ang iyong pusa at ang iyong alagang isda. Pero hindi ka dapat mabahala o matakot kung alam mo ang Panginoon at alam mo ang katotohanan.

Bilang anak ng Diyos, dapat ay marunong kang magsalita tulad ni Pablo. "Kamatayan, nasaan ang iyong tibo?" (1 Corinto 15:55) Nasaan ang iyong tagumpay, kamatayan? Wala kang tagumpay. Namatay si Hesus at binayaran ka sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan, libing, at muling pagkabuhay. Sinasabi niya ngayon sa Apocalipsis, "Nasa akin ang mga susi ng Kamatayan at ang Libingan." (1:18) Kung nasa iyo ang mga susi, ikaw ang may kapangyarihan. At hindi Niya ito nakuha para sa Kanyang sarili. Hindi Niya ito kailangan para sa Kanyang Sarili. Nakuha niya ito para sa atin.

Sabihin ito nang malakas: **Nagtagumpay tayo laban sa kamatayan.**

Sinasabi sa atin na di-kukulangin sa pitong bilyon o higit pa ang mga taong nabubuhay sa planeta sa ngayon. Dahil sa dami ng tao, patuloy ang pagdating (mga taong ipinanganak) at pag alis (mga taong namamatay). Ito ang tamang terminolohiya sa banal na kasulatan: Binabanggit ng Bibliya ang tungkol sa paglisan, pag alis dito, at pagpunta sa Panginoon.

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

Sinasabi rin sa atin na halos bawat segundo, dalawang tao ang namamatay sa planeta; kaya dalawa lang ang namatay... at dalawa pa... dalawa pa... dalawa pa. Bago matapos ang araw, mga 155,000 katao na ang namatay sa isang lugar sa planeta. Gayunman, kapag nabalitaan ng mga tao ang tungkol sa isang taong namamatay, sinasabi nila, "Ay, grabe. Grabe naman."

Hindi, ito ang paraan ng buong mundo. Hindi dapat ganoon ka kasindak-sindak at nakapanlulumo, at dapat handa tayo dahil darating na ito. Kung naniniwala ka sa Diyos at magkaroon ng mahabang buhay, Marami kang pupuntahan na libing. Kung mabuhay ka ng mahaba, mahabang panahon, makikita mo ang maraming tao sa paligid mo na namamatay at umalis. Kung iyan ay nakakabawas sa iyo sa tuwing mangyayari iyon, makikita mo ba na ikaw ay nasa ilalim ng pagkaalipin? Ito ay nagpapanatili sa iyo na nakatali. Ngunit hindi ito kailangang mangyari. Kapag nalaman mo ang katotohanan, ano ang mangyayari? "Sa gayon malalaman mo ang katotohanan, at ang katotohanan ay magpapalaya sa iyo." (Juan 8:32)

Gusto kong pag-usapan ang isang bagay na medyo mabigat, ngunit ito ay kinakailangan. Kapag alam mo ang katotohanan, ito ang nagpapalaya sa iyo. May tagumpay dito. Marami nang namatay at bumalik. Nakakatuwa sa akin na naririnig ninyo ang paglalarawan ng mga tao sa parehong bagay—ito man ay isang 13-taong-gulang na bata sa Africa o isang 80-taong-gulang sa Montana, na may ganap na magkaibang mga pagkabata at pinagmulan. Kapag namatay sila, ang susunod na bagay na alam nila, nasa itaas sila ng kanilang katawan na nakatingin sa ibaba nito. May mga nagsabing noong una, hindi nila namalayan na katawan nila iyon. Narinig ko ang isang tao na nagsabi, "Wow, Hindi ko akalain na ako'y mukhang napakatanda." At sinabi ni Pablo hinggil sa kanyang karanasan, "Hindi ko alam kung ito ay nasa katawan o sa labas ng katawan." (2 Corinto 12:2-4)

Kaya marahil ay medyo matagal-tagal ka nang wala sa iyong katawan bago mo namalayan, *namatay na ako*. At gayunman, hindi ka patay. Hindi pa nga katapusan ng katawan mo. Sinasabi ng Bibliya na ang Panginoon ay babalik, ang trumpeta'y humihip, at ang iyong katawan ay babangon. Siya ang magpapahusay nito para sa iyo at ibabalik ito sa iyo. **Ngunit ang kamatayan ay hindi siyang katapusan**. Kapag nagsasalita ang mga taong walang diyos tungkol sa kamatayan, sinasabi nila, "Alam mo, ito lamang ay kadiliman at kawalan; wala ka na, at yun na nga, ang katapusan, wakas." Hindi ito ang katapusan. Inihahayag ng Bibliya na ang mga hindi mananampalataya ay umalis at bumaba, patungo sa isang lugar ng pagdurusa. Ngunit ang mga Kristiyano ay umalis at pumunta upang makasama ang Panginoon, na sinasabi ng Bibliya na mas mabuti kaysa sa pagiging narito. Para sa mananampalataya, hindi ito kawalan, pakinabang ito.

Naalala ko tuloy ang isang ginang na nagsabing ooperahan siya at namatay. Hindi niya namalayan ito, pero namatay na siya, at nasa itaas na siya ng kanyang katawan na nakatingin sa baba sa operating room. Kalaunan, inilarawan niya sa mga siruhano ang ginawa nila at sinabi nila—at nagulantang sila.

Sabi nila, "Imposible," dahil minsan, may mga bagay silang pinag-uusapan na hindi nauugnay sa operasyon, at sinabi niya sa kanila ang sinabi nila. Nagulantang sila. Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila ang tungkol sa isang problema nila sa isang piraso ng kagamitan, at nalaman nila na walang paraan para malaman niya iyon.

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

Wala na siya sa kaniyang katawan, at inilarawan niya ang kaniyang nakita. Sabi niya, "Hindi mo mailarawan ang mga kulay. Hindi mo pa nakikita ang kulay na ganito ka maliwanag, at wala ka pang narinig na tulad ng ginagawa mo doon." Para bang ang lahat ng plastik at basura ay inalis sa iyo, at talagang makikita mo at talagang maririnig. Ngayon lang kayo nakadama ng ganito kagandang pakiramdam. Ngayon lang ito naging ganito ka-galing. Bawat tao ay nagsasabi na nakita nila ang liwanag—na ganyan kaliwanag, maliwanag, kamangha-manghang liwanag na dalisay na pag-ibig—at alam nila, *kailangan kong pumunta roon...*

Matagal kong pinakinggan ito bago ko napagtanto, *Siyempre, ang Diyos ay Liwanag*. Siya nga. Kung ito’y totoong kahanga-hanga—at ako’y kumbinsido na gayon nga—bakit hindi ka magtungo sa langit ngayon? Umalis ka na lang sa lugar na ito ng luha? Ang tinutukoy ko ay pagpapatiwakal. Bakit hindi mo na lamang kunin ang iyong sariling buhay at takasan ito?

Maraming beses na itong nangyari sa mga tao. Karamihan ng lahat ay may kakilala o may nakikilala na isa na naapektuhan ng pagpapatiwakal. Ito’y lubhang nakaapekto sa kanila at nagdulot ng maraming mga puwang at kawalang-saysay sa kanilang buhay, kirot at kawalan. Gusto kong pag-usapan ito. Kung mas mabuti para sa anak ng Diyos na "umalis na rito," bakit hindi na lamang umalis nang maaga? Bakit hindi ka na lang huminto? Bakit hindi ka na lang umalis? Buweno, may ilang mga dahilan kung bakit "hindi," at ang mga ito ay napakamabubuting dahilan. **Gusto kitang bigyan ng 3 malaking dahilan kung bakit hindi ka dapat magpakamatay.**

DAHILAN 1

Ang diyablo ay nagsisinungaling sa iyo tungkol sa kawalan ng pag asa ng iyong sitwasyon.

Nabagabag ako sa nabasa ko na ang pangatlo sa pinakamalaking sanhi ng kamatayan ng mga kabataang nasa edad 15 hanggang 24 ay ang pagpapakamatay. Hindi naman kailangang ganoon. Nakakalungkot ito. Bakit nga ba nagpapakamatay ang isang tao, at ano ang mangyayari kapag nagpapakamatay siya.

Paulit ulit, konektado ito sa kawalan ng pag asa, depresyon, kawalan ng pag asa, at sakit. Naniniwala ang mga tao, "Wala nang hihigit pa rito. Wala nang pag asa, at wala nang dahilan para manatili ako." O, naniniwala ang mga tao, "Nasasaktan ako, at gusto ko lamang na itong mahinto." Tinitingnan nila ito bilang isang paraan ng pagtakas. Pero ano ang mangyayari kapag namatay ka o kung magpakamatay ka? Yun na ba ang katapusan? Puro kadiliman ba yan? Hindi. Kung magpapakamatay ka, lalabas ka sa katawan mo, at titingnan mo kung ano ang ginawa mo.

Narinig ko ang paglalarawan nito ng isang babae, at bihira itong marinig, subalit siya’y nawalan ng pag-asa at nagbigti at namatay. Nang malaman daw niya na wala na siya sa katawan niya, pinagsisihan niya ito. Lubos niyang pinagsisihan ang ginawa niya. Gaya ng alam mo, iba na kapag nakalabas ka na sa laman at lahat ng basura na nasa paligid mo. Malinaw ang nakikita mo. Salamat sa Diyos na isa sa kanyang mga kaibigan ang pumasok at natagpuan siya, itinaas siya, ginamit ang mga pamamaraan sa pagliligtas ng buhay, at siya ay muling nabuhay. Kaya siya nagkukuwento, halatang-halata, nakuha nila siya pabalik.

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

Siya'y lubos na nagpapasalamat. Naririnig mo ito sa boses niya at nakikita mo sa mga mata niya. Marami siyang natulungang mga tao *na huwag* magpakamatay. Pero bakit nga ba nangyayari ito? Bakit nga ba maraming beses na itong nangyari? Nasasaktan ang mga tao, at sinungaling ang diyablo. Siya'y masama, at siya'y malupit.

Natatandaan ko ang aking pagiging 13, at ano ang pakiramdam ng maranasan ang iyong unang sama ng loob. Nakalulungkot. Hindi mo pa naranasan ang ganyan: umibig ka, o sa paano man kung ano ang nalalaman mo tungkol sa pag-ibig, kung gayon may isa na hindi ibinabalik ang iyong pagmamahal o damdamin, o sila ay nagpapasiya na masumpungan nila ang mas mabuting dako sa ibang dako, kaya basta na lamang nila kayo iniwan na parang basura noong nakaraang linggo. Ang sakit. Ito ay isang sakit na hindi mo pa naranasan, at sa puntong iyon ng kahinaan, ang diyablo ay darating at sasabihin, "Ito ay isang hindi matiis na sakit. Walang sinuman ang kailanma'y nasaktan na gaya ng iyong nadamang sakit." Kasinungalingan yan. Halos lahat ay nasaktan na ng ganito kalaki.

Sinasabi ng Bibliya, "Walang tuksong dumating sa inyo na hindi karaniwan sa mga tao." (1 Corinto 10:13) Lahat ng naranasan mo ay naranasan ng mga tao sa buong daigdig. Ngunit ang diyablo ay napaka tuso, at kung makikinig ka sa kanya, sinusubukan niyang kumbinsihin ka, "Ang sakit na ito ay isang hindi matiis na sakit. Ang kinakaharap mo ay ang kawalan ng pag asa. Walang nakaalam, walang makapaglalahad, at walang gantimpala sa pagpapatuloy ng buhay." Minsan sa mga sandaling ito ng kahinaan at kawalan ng pag asa, ang isang tao ay gumagawa ng isang bagay na hindi na nila maibabalik pa.

Habang umuunlad tayo, gusto kong makita mo sa Bibliya na kung bibigyan lang ng panahon ng mga tao ang Diyos, makakakita sila ng mga himala.

Kung ikaw ay nabuhay ng ilang sandali tulad ko, at kung nagawa mo itong lumampas sa mga edad 10, 11, 12, 13, at nagawa mo itong makalusot sa ilang mga bagay, mayroon kang ibang pananaw ngayon. Alam na natin ngayon na kahit napakasakit nito, hindi pa rin ito katapusan ng mundo. Bigyan mo lang ng panahon ang Diyos, at, tulad ng sinasabi ko, "Pumunta ka na at mag sorbetes at umidlip ka." Kung bibigyan mo lang ng panahon ang Diyos, makakakita ka ng mga himala.

Sabihin ito nang malakas: **Maaaring mabilis na magbago ang mga bagay-bagay.**

Naniniwala ako na ang mga buhay ay maliligtas at mapapahaba, at ang mga salitang ito ay makakasumpong ng puso ng mga tao. Ang mga pakana ng diyablo ay ihahayag, at makikita ng mga tao ang nangyayari—at hindi sila papayag na magpatiwakal.

Sa Gawa 16:26, sina Pablo at Silas ay binugbog at ikinulong. Bagaman hindi sila pisikal na nakadarama ng kamangha-manghang pakiramdam, sinasabi ng Bibliya na sila'y nanalangin at umawit ng mga papuri sa Diyos sa madilim, mabaho, bartolina. Kung masama ang mga bagay-bagay, kailangan mo bang manlumo at maging negatibo? Maaari kang maging malakas at purihin ang Diyos sa gitna ng mga pinakamalubhang sitwasyon, hindi ba? Ginagawa nila iyon.

Habang pinupuri nila ang Diyos, sinasabi nito, "Sabay sabay na nagkaroon ng napakalakas na lindol na yumanig sa pundasyon ng bilangguan. Nabuksan ang mga pinto at ang mga tanikala ng lahat ay natanggal. " Ngayon iyan ay isang espesipikong uri ng lindol. Sinasabi sa talata 27,

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

"Nang magising ang bantay ng bilangguan at makita ang bukas na mga pintuan ng bilangguan, inakala niya na nakatakas ang mga bilango, kaya't hinugot niya ang kanyang tabak at magpapakamatay na sana." Tama ba siya? Hindi. Ewan ko ba kung ilan pang ibang tao ang gumawa ng mga pagpapalagay at nagpapakamatay, gayong hindi naman totoo.

Alam mo ba na minsan ay nagpapakamatay si Job, kung gusto mong tawagin ito nang ganoon? Sa ikatlong kabanata ng Job, palagi niyang sinasabi, "Bakit? Bakit ito nangyari? Bakit hindi ito nangyari? Bakit?" Palagi niyang sinasabi, "Bakit? Bakit?"

Dapat mag-ingat ka sa bagay na iyan. Kapag sinimulan mo itong isipin at sabihin din, iyon ay isang palatandaan na nakikinig ka sa diyablo, at pupunta ka sa isang mali, madilim na landas. Kung patuloy kang nagsasalita tungkol kung ano ang wala ka, at kung ano ang hindi nangyari, at kung ano ang hindi mo magagawa, at kung ano ang hindi nila ginawa, iyon ay negatibo, at may kamatayan doon. Dumarating sa punto na hindi ka nagpapasalamat sa lahat ng bagay na mayroon ka, sa lahat ng ginawa at ginagawa ng Diyos para sa iyo. Makakarating ka sa lugar na wala kang makikita kundi kamatayan at dilim at mga problema, at doon magmumungkahi ang kaaway, "Iyon lamang ang paraan upang makalabas. Ito ay masyadong masama, at ito ay hindi kailanman magiging mas mahusay. Hindi kailanman magkakaroon ng pag asa. Kailanma'y hindi ka na makakabalik sa dating kalagayan nito." Ano ang sinabi namin? *Bigyan mo ng panahon ang Diyos.* Bigyan Siya ng panahon upang tulungan ka. Huwag mo itong alisin sa Diyos.

Handa nang magpapakamatay ang warden ng bilangguan. Ito ang katumbas ng pagkuha ng baril at ilagay ito sa iyong ulo. Pero wala silang baril, may mga tabak sila. Kaya may tabak siya na itinututok sa dibdib niya, o sa katawan niya, at huhugutin niya ang sarili niya. Halos magpapakamatay na siya, at hiwain na ang kanyang lalamunan o sa pamamagitan ng talim, at sa talata 28, sinasabi nito, "Sumigaw si Pablo sa malakas na tinig, na nagsasabi, Huwag kang manakit..."

May mensahe ba sa Bibliya para sa mga nagbabalak magpapakamatay? May mensahe ba para sa mga taong nag iisip na wala itong magawa at walang pag asa, at ito lang ang paraan para makalabas? Sabi ng Panginoon, "Huwag saktan ang iyong sarili." Huwag mong saktan ang iyong sarili. Sinabi ba ng Diyos, "Huwag mong saktan ang iyong sarili"? Sinabi niya ito sa pamamagitan ni Pablo. Sinabi niya ito sa pamamagitan ng Banal na Espiritu at ipinatala ito sa Bibliya para sa buong sangkatauhan. Huwag mong saktan ang iyong sarili. Sa palagay mo kaya'y kasali rito ang paggawa ng mga bagay na gaya ng paghiwa sa iyong sarili, pag-abuso sa iyong sarili, at paggawa ng mga bagay na alam mong sumisira sa mga bahagi ng iyong katawan? Sabihin ito nang malakas: **Huwag saktan ang iyong sarili.**

Sabi niya, "Huwag mong saktan ang iyong sarili! Narito kaming lahat!" Itutusok na sana niya ang kaniyang tabak sa kaniyang katawan nang marinig niya, "Narito kaming lahat," at naisip niya, *Ano?* Halos huli na ang lahat.

Ang demonyo ay sinungaling. Sasabihin niya sa mga tao, "Walang nagmamalasakit sa iyo." Iyan ay isang kasinungalingan. "Hindi ka nakakatulong sa sinuman; nagiging sanhi ka lamang ng problema sa lahat. Ang lahat ay magiging mas mabuti kung wala ka." Mga kasinungalingan.

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

"Ikaw ay isang malaking pagkakamali. Wala ka pang ginawang tama sa buong buhay mo." Mga kasinungalingan.

Suriin natin ang pahayag na ito: "Hindi mo pa nagawa ang anumang tama sa iyong buong buhay." Siguro pinatamis mo ang tsaang minsan lang. Siguro tama lang ang paglabas mo ng basura. Walang paraan na ikaw ay "hindi kailanman gumawa ng anumang tama." Tinabas mo nang husto ang iyong mga kilay. Kailangang may tama *kang* ginawa sa buhay mo.

Bakit ko ba sinasabi yun? Dahil napakasinungaling ng diyablo, at kapag nalagay ka sa ganitong kasamaan, wala akong ginawa kundi ang baguhin ang pag-iisip, kasinungalingan iyon. Alam mo naman na kasinungalingan ito, bakit mo inuulit ang kasinungalingan? "Walang nagmamalasakit sa akin." Alam mong hindi iyan totoo. Baka hindi sila masaya sa lahat ng mga bagay na ginagawa mo, pero hindi ibig sabihin na hindi ka nila mahal.

Narito ang katotohanan. Ikaw ay isang natatanging obra maestra, ginawa ayon 'sa larawan at wangis ng Diyos. Sa susunod na sabihin ng diyablo, "Wala kang halaga," tanungin siya, "Kung gayon, paano nagbayad si Hesus nang malaki para makuha ako?" Hindi hangal ang Diyos. Hindi siya nagbabayad ng isang bilyong dolyar para sa isang dalawampu't limang sentimo na bagay. Hindi niya gagawin iyon. Siya ay nagbayad ng pinakamalaking halaga na kailanman ay bayad para sa anumang bagay sa sansinukob para sa iyo at sa akin. Huwag kang maniniwala sa mga kasinungalingan ng diyablo. Huwag kang umupo o humiga sa kama at umiyak, kaawaan ang iyong sarili. "Walang may pakialam. Wala namang tama, at wala akong kinabukasan. Wala namang mangyayari sa akin." Papaano mo malalaman? Nabuhay ka lang sa napakaikling panahon.

Kaya gaano mo alam ang tungkol sa anumang bagay? Manampalataya sa iyong mabuting Diyos, at bigyan Siya ng panahon upang ipakita sa iyo ang isang bagay. Bigyan Siya ng kaunting panahon upang tulungan ka, ilabas ka, at ipakita sa iyo kung ano ang kaya Niyang gawin.

Tingnan ang kalagayan ng bantay sa bilangguan. Ang lalaki ay may espada sa kanyang dibdib o lalamunan, anuman ito, at gigupit na lang niya ito, iniisip, *Wala nang pag asa. Papatayin nila ako sa umaga, kaya walang dahilan para manatili ako dito. Wala na ang lahat. Patay na rin ako. Isa na akong patay.* Hindi ba't ganyan magsalita ang diyablo "Patay ka na lang man din, patay para sa lahat." Hindi. Kapag narinig mo yung negatibong usapan, ito ay ang diyablo. Huwag kang maniwala, huwag kang makinig dito, at huwag kang magpapaubaya dito.

Ano ang ginawa ni Pablo? Sabi niya, "Huwag kang gagawa ng anumang masama sa iyong sarili; Nandito na tayong lahat." Sumagot ang guwardiya, "Ikaw" at itinapon ang espada. "Nandito ka?" Madilim ang paligid doon. Sinasabi sa mga talata 29-30, "Ang bantay sa bilangguan ay humingi ng ilang ilaw, sumugod, at nanginginig na lumuhod sa harap nina Pablo at Silas. Pinalabas niya sila at tinanong, "Mga kagalang galang na panginoon, ano ang dapat kong gawin para masagip?" Paano kung dalawang segundo siyang mas mabilis sa pagsaksak ng espada na iyon sa kanyang dibdib?

Nagpapatuloy ang talata 31, "Sumagot sila, "Maniwala kayo sa Panginoong Hesus, at kayo ay maliligtas, kayo at ang inyong buong sambahayan." Paano kung sinaksak niya ang espada?

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

Paano naman ang pamilya niya? "Kanilang sinalita ang salita ng Panginoon sa kaniya at sa lahat ng iba pa sa kaniyang bahay. Sa mismong sandaling iyon, sa kalagitnaan ng gabi, sila'y tinanggap ng tagapagbilanggo at hinugasan ang kanilang mga sugat. Siya at ang lahat ng tao sa kanyang sambahayan ay agad na nabinyagan. Dinala niya sila sa kanyang tahanan at binigyan ng pagkain. Sobrang saya niya dahil naniwala na siya at ang lahat ng tao sa kanyang sambahayan sa Diyos." (Gawa 16:31-34)

Mga dalawang oras bago nito, patalinghagang itinututok niya sa kaniyang ulo ang baril na nakakasa. Ilang oras lang ang lumipas, nakaupo na siya at tumatawa kasama ang tao ng Diyos, kasama ang buong pamilya niya na naligtas at nagmamahal sa Diyos at malaya. Tingnan mo kung ano ang hindi niya nakuha kung siya ay nagpakamatay sa sandaling iyon ng kawalang pag asa, kung naniniwala siya sa mga kasinungalingan na ang mga bilanggo ay nawala lahat, na walang pag asa, at siya ay papatayin pa rin.

Nakikita mo ba ang nangyayari? Ang diyablo ay totoong tuso at totoong mapanlinlang. Siya ay napaka sinungaling. Ano ang dapat nating gawin sa mga sitwasyong ito na mukhang wala nang pag-asa, at tila hindi na makayanan ang sakit? **Bigyan mo ng panahon ang Diyos.**

Sinasabi sa Awit 91:14 sa salin ng Salita ng Diyos, "Dahil mahal mo ako, ililigtas kita." Naniniwala ba kayo na maaasahan ninyo ang Panginoon nang sabihin Niyang, "Sagipin kita"? Sinabi niya, "Poprotektahan Ko kayo dahil alam ninyo ang Aking pangalan. Kapag tumawag ka sa akin, sasagutin kita. Sasaiyo ako kapag may problema ka. Ililigtas ko kayo at pararangan. Bibigyan kita ng mahabang buhay. Ipapakita ko sa iyo kung paano kita ililigtas." (mga talata 14-16) Hindi niya tayo iiwan at pababayaan. Kung bibigyan mo lang Siya ng panahon, naniniwala ka bang gagawin Niya ito? "Sasamahan kita. Sasagipin kita. Tutulongan kita. Poprotektahan kita. Hayaan mo ipakita ko sa iyo kung paano kita maililigtas. Bigyan Mo Ako ng pagkakataon. Bigyan Mo Ako ng kaunting panahon. Hayaan mong ipakita ko sa iyo." Kaluwalhatian sa Diyos.

Bakit hindi ka na lang huminto ngayon at magpakamatay? Dahil hindi ito kailanman ang iniisip at nararamdaman nito. Hindi ito kailanman kasing sama ng ginagawa ng diyablo. Siya ay nagsisinungaling sa iyo, sinusubukang linlangin ka upang sirain ka. Pero hindi pa rin ito ang katapusan. Hindi ito kawalan ng pag asa.

Narito ang iba pang kailangan mong malaman. Sa Gawa 20:22 hanggang 23, sinabi ni Pablo sa pamamagitan ng Espiritu, "Ngayon, napilitan sa pamamagitan ng Espiritu, ako ay pupunta sa Herusalem. Hindi ko alam kung ano ang mangyayari sa akin doon. Ang alam ko ay ang Banal na Espiritu ay nagpapatotoo sa akin sa bawat lungsod na ang mga bilangguan at mga problema ay naghihintay sa akin."

May ilang hamon ba si Pablo sa kanyang buhay? Meron ba siyang matatawag mong hindi magandang panahon, kapag siya ay talagang sinubukan at nasubok? Oo, may mga sandali si Pablo, mga sandali na hinamak niya ang buhay, pero nakayanan niya, at titingnan natin kung paano niya ginawa iyon. Sinabi niya sa pagkakataong ito, "Alam ko na ang mga bilangguan at mga problema ay naghihintay sa akin." Ipinakita sa kanya ng Espiritu ng Diyos. Ngunit sinabi ba ni Pablo, "*Buweno, ang aking malayang buhay ay nasa likuran ko, ang aking pinakamabuting mga araw ay nasa likuran ko, at ang tanging inaasam-asam ko ay ang mga pambubugbog at*

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

bilanguan. Ang mamatay at makasama si Kristo ay higit na mabuti kaysa narito." Hindi. Ano ang sinabi ni Pablo? "**Ngunit wala sa mga bagay na ito ang naghihikavat sa akin.**" Dapat mo nang simulang gamitin ang pariralang iyon. Kapag nararamdaman mo ang iyong pinakamasama at pinaka napapagod, ano ang sasabihin mo? "Wala sa mga bagay na ito ang nagpapagalaw sa akin."

Ang diyablo ay nagsisikap na itulak ka sa pagkadismaya, desperasyon, kawalan ng pag asa, at kawalan ng magawa, at upang isipin mo na ikaw ay isang lubos na biktima. Pero mali siya. Ikaw ang nagwagi. Ikaw ay matagumpay. Higit ka pa sa isang mananakop. Nagtagumpay ka laban sa kamatayan mismo. Sa talata 24, sinabi ni Pablo, "Ngunit walang bagay, kahit na ang aking buhay, ay mas mahalaga." Hindi ako desperado na kumapit sa ilang araw sa buhay na ito; Hindi pa dito nagtatapos ang lahat. "**Upang matapos ko ang aking kurso nang may kagalakan,**" hindi isang huling paghinga ng kawalang pag asa. "Tapusin ninyo ito nang may kagalakan" dahil ang kagalakan ng Panginoon ay ang inyong lakas, "at ang ministeryo, na aking tinanggap mula sa Panginoong Hesus, upang magpatotoo sa ebanghelyo ng biyaya ng Diyos."

DAHILAN 2

Lahat tayo ay may direksiyon na ordinado ng Diyos na dapat nating sundin at tapusin. Hindi tayo dapat huminto sa kalagitnaan ng ating direksiyon. Dapat mahanap at matapos na natin ang ating direksiyon.

Sabihin ito nang malakas: **May direksiyon ako.**

Nakalulungkot na maraming Kristiyanong nangaligaw lang ng landas at ginawa ang lahat ng posibleng mangyari *maliban sa* subukan upang malaman kung ano ang dapat nilang gawin. Pero kung buhay ka pa, hindi pa huli ang lahat para hanapin ang iyong direksiyon. May dapat kang gawin. May mga bagay na dapat mong pagkaabalahan. Ikaw ay dapat na konektado sa at pagtulong sa ibang tao. At hindi ka dapat tumigil hangga't hindi mo natatapos ang iyong direksiyon.

Ngayon ay matutukso kang tumigil, ngunit hindi ba't ang Bibliya ay nagsasalita tungkol sa pamumuhay ng iyong buhay nang may pagtitiis at pagtitiyaga? Mahalaga ito. Marami pang dapat gawin, at lahat ay kailangang gawin ang kanilang trabaho. Kung maaga kang umalis, at hindi mo ginagawa ang iyong trabaho, hulaan ang susunod na mangyayari. Kailangan nating gawin ito. Huwag kang magtaka kung magpakamatay ka at sa kalaunan, hinaharap ka namin sa kabilang buhay at sasabihing, "Hoy, ano ang palagay mo na umalis nang maaga at hindi natapos ang iyong trabaho? Kailangang gawin namin ang sa iyo at ang sa amin din." Sigurado akong patatawarin ka namin at palipasin ito, ngunit maaring marinig mo mula sa amin ang tungkol dito.

Ngayon may mga taong nagsasabi, "Buweno, hindi ba naliligaw ang mga taong nagpapatiwakal?" Hindi ko alam kung bakit kaagad kang mag iisip. Kung naligtas ka bago ka nagpakamatay, bakit hindi ka maliligtas pagkatapos? Kung nawala ka nung nagpakamatay ka, mawawala ka pa rin pagkatapos.

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

Ang mga tao ay may mga ideyang ito tungkol dito: "Buena, sa teknikal na paraan, oo, ngunit kung ginawa mo ito, at ikaw ay patay na, maaari ka bang mapatawad?" Iyan ay pangangatuwiran at kaisipan lamang ng sangkatauhan. Kung naligtas ka bago mo ginawa ito, mailigtas ka pagkatapos. At alam mo, bakit ang pagpatay sa iyong sarili ay naiiba sa pagpatay ng ibang tao? Hindi iyan kasalanan hindi mapapatawad. Hindi ito isang hindi mapapatawad na kasalanan. Kasalanan ito, at mali ito, pero hindi na kailangang ipagpalagay na dahil nagpakamatay ang isang tao, kaagad na siya ay pupunta sa impyerno o kaya ay naligaw na siya. Wala akong nakikitang dahilan para ipagpalagay ang ganoong bagay. Kung naligtas ka dati, maliligtas ka pagkatapos.

Tulad ng babaeng ito na nagtangkang magpakamatay sa pamamagitan ng pagbitay ay inilarawan, hindi niya sinasabing nawala *siya*. Sinabi niya na pinagsisihan niya ito kaagad. Natanto niya, at siya'y nagsisi. Tuwang tuwa siya na nakakuha siya ng pagkakataon na hindi nakukuha ng karamihan, na bumalik at maayos ito.

Sa 2 Corinto 1:8, sinabi ni Pablo, "Mga kapatid, ayaw naming hindi ninyo alam ang mga problemang pinagdaanan namin sa Asya. Kami'y napabigatan ng isang pasan ng paghihirap na totoong higit sa aming lakas kung kaya't kami'y nangangamba na baka kami'y hindi makaligtas." May mga sandali si Pablo, di ba? Sabi niya, "Nawalan kami ng pag-asa sa buhay." Ano po ang ibig sabihin nun? Ayaw niyang patuloy na mabuhay. Ayaw niyang ituloy ito. Ito si Pablo na pinag uusapan natin.

Wala akong pakialam kung sino ka, kung gaano sa tingin mo na alam mo, o kung gaano sa tingin mo na alam mo ang Diyos, maaari kang ma-pressure nang higit sa iyong limitasyon. Maaari kang mapilit hanggang sa punto kung saan tila hindi mo ito kakayanin, at talagang *hindi mo magagawa*. Alam kong maraming tao ang nag iisip, *Buweno, malakas ako. Kaya kong hawakan ang anumang bagay*. Ngunit ang katotohanan ay kahit sino ay maaaring labis na labis at itulak sa punto kung saan sila ay natutukso na hamakin ang buhay. Kahit sino. At kung sa tingin mo hindi, kung gayon, hindi ka pa kailanman na-pressure ng ganoon.

Pero kailangan nating matutunan ang natutunan ni Pablo dahil hindi siya sumuko. Sinasabi sa talata 9, "Sa wari namin ay nakamit namin ang parusang kamatayan. Ito ay upang magkaroon tayo ng tiwala sa Diyos, na bumubuhay sa mga patay, sa halip na sa ating sarili." Ito ang tagumpay laban sa kamatayan, di ba? Darating ang diyablo at sasabihing, "Hindi mo ito kakayanin. Kalabisan ito para sa iyo. Hindi mo na kaya pang daigin ito. Hindi mo kayang harapin ito." Maraming beses, kailangan mong tumingin sa itaas at sabihin, "Alam mo, tama ka. Hindi ko kaya. kulang pa ako, pero hindi ako nag iisa. May kasama ako, at Siya ay 'mas dakila kaysa sa nasa mundo.'" (1 Juan 4:4)

May panahon na pinilit ni Pablo ang Panginoon na tulungan siya tungkol sa bagay na iyon na nang-aapi at nagpapahirap sa kanya, at ano ang sinabi sa kanya ng Panginoon? "Ang aking biyaya ay sapat na para sa iyo." Nang makuha niya ang pagsisiwalat, sinabi niya, "Kapag mahina ako, doon ako malakas. Pagdating ko sa lugar kung saan walang wala ako, iyon ay kapag umaasa ako sa Makapangyarihan-sa-lahat; iyon ay kapag may lumitaw sa loob ko na lampas sa akin." (2 Corinto 12:9-10)

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

Mapapansin mo kapag naghahanda na ang mga tao na magpakamatay, palagi nilang sinasabi ang mga bagay tulad ng, "Hindi ko kaya. Hindi ko kayang hawakan ito. Hindi ko magagawa ito. Hindi ko na kayang ituloy." Walang Kristiyano ang dapat magsalita ng ganito kapag sinabi sa banal na kasulatan, "**Kaya kong** gawin ang lahat ng bagay sa pamamagitan ni Kristo na nagpapalakas sa akin." (Filipos 4:13) Huwag mong sabihing, "Hindi ko kaya." Siguro sa sarili mo hindi mo kaya, pero sa pamamagitan Niya, si Kristo Hesus Na nagpapalakas sa iyo, kakayanin mo.

Patuloy na sinabi ni Pablo sa 2 Mga Taga Corinto 1:9-10, "Tiyak na tila sa amin ay nakuha namin ang parusang kamatayan. Ito ay upang magkaroon tayo ng tiwala sa Diyos, na bumubuhay sa mga patay, sa halip na sa ating sarili..." Parang ito ang ika-91 Awit, di ba? Iniligtas ba Niya si Pablo? Kasama ba Niya Siya? Pinoprotektahan ba Niya siya? Iniligtas ba Niya siya, tinulungan, at pinarangalan? "Iniligtas tayo ng Diyos mula sa isang kakila kilabot na kamatayan, at ililigtas niya tayo. Kami'y naglagak ng aming pag-asa sa kaniya na kami'y muling ililigtas niya." Hindi mo ba gusto ito? Iniligtas Niya tayo. Siya ang naghahatid sa atin. At mula sa anumang mangyayari sa hinaharap, *ililigtas* Niya tayo. Magagawa natin ito. Hindi tayo titigil, hindi tayo susuko, at hindi natin sasabihin, "Wala nang pag-asa. Kami'y walang kalaban-labang mga biktima." Hindi, hindi tayo. Kapag mahina ako, doon ako magiging malakas. Ang Diyos ay lalapit sa akin. Bubuhayin ako ng Kanyang Espiritu. Tutulungan niya ako.

Kung nawalan ka ng pag asa at kalabitin ang gatilyo o lunukin ang bote ng tabletas, pagkatapos ay inalis mo ito sa mga kamay ng Diyos at hindi mo Siya bibigyan ng anumang pagkakataon o panahon upang ayusin ang iyong sitwasyon. Wala kang ideya kung ano ang napalampas mo, o kung ano ang maaaring nagawa mo para matulungan ang iba sa darating na panahon. Kaibigan, ang tagumpay mo ay tagumpay ng ibang tao. Kapag napagtagumpayan mo, nakakaapekto ito sa mga buhay sa paligid mo. Alam mo ba yun? Subalit kung ikaw ay susuko at hihinto, iyan ay makakaapekto rin sa buhay sa palibot mo. Ayaw mong sumuko at tumigil at magbigay inspirasyon sa tatlong iba pang tao na magpakamatay sa susunod na sampung taon. Tumingin sila sa iyo at mag-isip, *Kasi, kung hindi nila magawa, hindi ko rin kaya, kaya mabuti pang mamatay na rin ako.*

Ayaw mong maging ganyang uri ng inspirasyon. Gusto mong maging inspirasyon ng lalaki o babae na kahit anong mangyari, hindi bibitiw. Kumapit ka sa Diyos, at binaligtad Niya ang sitwasyon at ipinakita sa iyo kung paano Siya magliligtas. Pagkatapos, sa loob ng maraming taon, kapag tinatanong ka ng mga tao tungkol dito, maaari kang tumayo at sabihin, "Hindi kailanman nakasásamâ sa Diyos na tulungan ka. Tutulungan ka Niya sa anumang bagay. Alam kong naramdaman ko ito, ngunit Siya ang nagdala sa akin. Buti na lang hindi ako tumigil, kasi ngayon nasisiyahan ako dito, at naging bahagi na ako dito, at nitong nakaraang sampung taon ay na nagawa natin ito... Ngayon hindi na lamang ako namamatay na walang anuman. May mga prutas ako. May mga gantimpala ako sa kabilang buhay."

Hindi ako susuko, ikaw? Tatakbo ako sa aking karera, at tatapusin ko ang aking landas. Iyan ang sinabi ni Pablo sa 2 Timoteo 4, ilang taon matapos mangyari ang lahat ng pagsubok na ito. Si Pablo ay nalugmok, binugbog, binato, at pinagtaksilan. May nakita siyang ilang bagay, hindi ba? Ngunit sa 2 Timoteo 4:5, sinasabi niya kay Timoteo, ang batang ministro sa ilalim niya, "Ngunit kailangan mong panatilihing kontrolado ang iyong sarili sa lahat ng kalagayan. Tiisin ang

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

pagdurusa, gawin ang gawain ng isang mangangaral ng mabuting balita, at isagawa nang lubusan ang iyong paglilingkod." Pagkatapos, sa talata 6 ay sinabi niya, "Handa na akong ialay ngayon, at malapit na ang panahon ng aking paglisan." Nakasakay na sila ngayon, at malapit nang umalis ang aking eroplano. Patuloy niya, "Nakipaglaban ako ng mabuti, **natapos ko ang aking takbo**, iningatan ko ang pananampalataya." Kaluwalhatian sa Diyos. "Sa wakas ang korona ng kampeon na ginawaran ng katuwiran ay naghihintay sa akin. Ang Panginoon, na siyang matuwid na hukom, ay ibibigay ito sa akin sa araw na iyon. Ibinibigay niya ito hindi lang sa akin kundi pati na rin sa lahat ng mga taong nagtakda ng kanilang puso sa paghihintay sa kanyang pagbalik." (4:5-8) Hindi ba't tayo iyan?

Ngayon ang Diyos ay isang pananampalataya na Diyos. "Imposibleng mapasaya ang Diyos kung walang pananampalataya." (Hebreo 11:6) Iyon ba ay "pananampalataya" kung sa kawalang-pag-asa ikaw ay huminto, huminto, hindi na sumubok pa, at ikaw ay sumuko? O kapag sinabi mo, "Natalo ako, huli na, tapos na."? Pagkalabas mo ng katawan, hulaan mo kung sino ang makikita mo. Matutuwa ba Siya sa iyo na tumigil ka at hindi mo sinubukan? Hindi. Ano ang nakalulugod sa Kanya? Ang pananampalataya ay nakalulugod sa Kaniya.

Mas mabuti ito kaysa sa maputol ka sa gitna ng buhay, anupat hindi mo na makaya ang natitirang bahagi ng iyong buhay. Kung mayroon ka pang 50 o 75 taon upang pumunta, ito ay dadaan ng mabilisan, tulad ng mga poste ng lampara sa gilid ng kalsada kapag ikaw ay tumakbo ng 160 kilometro sa isang oras. Ang susunod na alam mo, titingin ka, at oras na para umalis. Bakit mo ito paiikliin? Ang mga araw na ito ay mahalagang araw na mayroon tayo. Ang ating panahon sa mundo ay napakahalaga. Hindi ba't mas mainam na magtiis sa sakit, pighati, kawalang pag asa, at tukso na sabihing, "Hindi. Wala akong pakialam. Tinulungan na ako ng Diyos noon. Tutulungan niya ako ngayon. Hinding hindi Niya ako iiwan, at hindi rin Niya ako pababayaan. Hindi ako magpapakamatay. Hindi ako titigil. Hindi ako susuko. Bibigyan ko Siya ng panahon para tulungan ako at ipakita sa akin."

At pagkatapos ay magtatagumpay ka, at ito ay bubuti at bubuti. Makakalaya ka, at pagkatapos ay may magandang mangyayari. Tapos may mas maganda pa nga na mangyayari. May mga hamon, ngunit napagtagumpayan mo din ang mga ito. May mga pagsubok, at masakit, pero hindi ka tumitigil. Pagkatapos ay may iba pang magandang mangyayari, at ang susunod na bagay na alam mo, bumangon ka isang umaga at mapagtanto, "kaluwalhatian sa Diyos. Tapos na ako. Ang panahon ng aking pag alis ay malapit na, at matapat kong masasabi, 'Tapos na ako. Pakiramdam ko, wala na akong dapat gawin. Nakipagbaka ako ng mabuting pakikipagbaka Tumakbo ako sa isang magandang karerahan. Natapos ko na. Malapit na akong umabot at tamaan ang ribbon. Tinatapos ko na ang aking karera."

Ang susunod na bagay na alam mo, wala ka na sa katawan mo, at kapag nakilala mo Siya, sasabihin Niya, "Sige, tapos na; ganda ng trabaho. Naging tapat ka sa iilang bagay. Gagawin kitang pinuno ng marami. Hindi ka tumigil; nanatili ka sa Akin." (Mateo 25:21) Ang lahat ng sakit at pighati ng mundo ay magiging tulad ng isang bagay na nangyari sa loob ng tatlong segundo, at hindi mo na kailanman iisipin ang tungkol dito. Magkakaroon kayo ng kawalang-hanggan para matamasa ang mga bunga ng inyong gantimpala.

Gusto kong sabihin mo ito upang makita kung ano ang pakiramdam:

Nakipagbaka ako ng mabuti.

Natapos ko ang landas ko.

Iningatan ko ang pananampalataya, at handa na akong umalis.

Hindi ba't ganyan ang gagawin, pagkatapos mong makita ang lahat ng ito at gawin ang lahat ng ito, at matanda ka na? Matanda ka na kaya "matanda" ang tawag sa iyo ng mga matatanda. Tapos labas ka na dito.

Bakit hindi mo na lang tapusin Bakit hindi mo na lang dapat kunin ang sarili mong buhay Maraming dahilan kung bakit, hindi ba? Ang demonyo ay sinungaling. Hindi ito nawawalan ng pag-asa, kung bibigyan mo lang ng panahon ang Diyos. Nasa landas ka na dapat mong tapusin. Kailangan mong gawin ito. Kailangan mong magpatuloy.

Sa huli, bakit hindi ka magpapakamatay? Bakit hindi mo *dapat* kunin ang iyong sariling buhay?

DAHILAN 3

Kailangan mong magpatuloy.

Sa I Corinto 6:19-20 sa Madaling Basahin na Bersiyon, sinasabi nito, "Dapat mong malaman na ang iyong katawan ay templo para sa Banal na Espiritu na tinanggap mo mula sa Diyos at sa nabubuhay sa iyo. Hindi ninyo pag aari ang inyong sarili. Nagbayad ang Diyos ng napakataas na halaga upang gawin kang Kanya. Kaya igalang mo ang Diyos sa pamamagitan ng iyong katawan."

Sasakalin mo ba ito? Puputok ka ba ng butas sa ulo nito gamit ang baril Magbubutas ka ba ng butas sa ulo nito gamit ang shotgun? Bulate Ba Kamo Eto nA San Ka Pa isang bungkos ng mga tabletas Maghihiwa ka ba ng pulso nito? Kaninong katawan kaya ang pwede mong sirain Kanino ito? Baka sabihin mo, "Eh, katawan ko naman." Ganoon ba? Sa totoo lang, ito ay binili at binayaran ng isang napakataas na presyo, at bago mo gawin ang anumang bagay dito, kailangan mong pumunta sa Kanya at sabihin sa Kanya na iniisip mo na gawin ito sa Kanyang katawan, at tingnan kung ano ang sinasabi Niya tungkol dito. Sa palagay ba ninyo ay kailanman ay bibigyan Niya kayo ng pahintulot na magbutas sa ulo o ang Kanyang katawan? O hiwain ang mga pulso nito o anumang bagay? Hindi. Sasabihin ka niya nito, "Hindi. Huwag kang maglakas loob na gawin iyon sa Aking katawan. Binili ko ito. Nagbayad ako para dito. Pagagalingin ko. Tutulong ako dito. Bubuhayin kong muli. Babaguhin ko ito. " Ngunit hindi, wala kang karapatang gawin ang anumang bagay na tumatawid sa iyong isipan dito; hindi ito sa iyo. Sa kanya.

Hindi ba't ang mga katagang iyon nang sabihin Niya, "**Huwag mong saktan ang iyong sarili,**" ay hindi rin kasali ang paghiwa sa iyong sarili, pagsira sa iyong sarili, pagpinsala sa iyong sarili, o pananakit sa iyong sarili ng maraming droga o iba pang uri ng mga bagay na alam mong nakakasira at nakakasakit sa iyo?

Hindi lamang ito ang iyong katawan—ito ay Kanya. Naniniwala ka ba dito? Kaya alagaan natin ang Kanyang katawan at gawin ang sinasabi Niyang gawin dito. Pabanalin ito sa Kanyang paglilingkod. Kung ito ay pinabanal sa Kanyang paglilingkod, obligasyon Niyang panatilihin ito. Alam mo ba yun? Umaasa ako dun. Sinasabi ko, "Panginoon, ngayon ang katawang ito ay nasa Iyong paglilingkod. Umaasa ako sa Iyo na panatilihin ito at patuloy na paganahin hanggang sa

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

tumakbo ako sa aking buong karera at matapos ang aking landas." Madalas kong sabihin ito, "Ang katawang ito ay maglilingkod sa akin nang maayos hangga't kailangan ko ito." Ito ay maglilingkod sa akin nang maayos. Ganiyan ang gagawin ng Diyos. Kailangan mong magpatuloy.

Bago ka umalis sa mundong ito, may ilang mahahalagang bagay na kailangan mong gawin. Ang kamatayan ay hindi katapusan. Ang ginagawa natin sa buhay na ito ay nakakaapekto sa kabilang buhay.

Una, Kristiyano ka ba? Huwag sana ninyong iwanan ang lugar na ito na hindi ligtas, namamatay sa inyong mga kasalanan. Kailangan mong malaman na ikaw ay ligtas at matuwid sa harap ng Diyos. Pangalawa, natapos mo na ba ang landas mo? Alam mo ba na nagawa mo na ang lahat ng dapat mong gawin? At pangatlo, alamin mo na hindi ikaw ang may-ari.

PANALANGIN PARA SA KALIGTASAN:

Diyos Ama, naniniwala ako sa Iyo.
Naniniwala ako sa iyong Anak na si Hesus.
Na Siya ay nagpapako sa krus
At binayaran ang lahat ng aking mga kasalanan at kabiguan.
Na binuhay Mo Siya mula sa mga patay.
Hesus, tinatanggap Kita at lahat ng ginawa Mo para sa akin.
Ipinahahayag Kita bilang Panginoon ng aking buhay.
Hindi ako sa akin, ngunit ako ay sa Iyo.
Habang tinutulungan Mo ako, susundin at paglilingkuran Kita
Buong buhay ko.

Kung nag-isip ka na magpapakamatay o nagtangkang magpapakamatay, at nakita mo ang katotohanan, Magsisisi ka lamang sa harap ng Panginoon. Walang ibang makaririnig nito. Ipikit ang iyong mga mata at tumingin sa Panginoon sa iyong puso. Sabihin mo lang sa Kanya, "Panginoon, pasensya na. Nagsisisi ako dahil sa pakikinig sa mga kasinungalingan ng diyablo. Nagsisisi ako dahil nagpaubaya ako sa kawalan ng pag-asa at kawalan ng magawa. Mas dakila ka kaysa sa lahat. Walang masyadong mahirap para sa Iyo."

Sabihin ito nang malakas:

Sa biyaya ng Diyos, hindi ako titigil.
Sa pamamagitan ng Kaniyang lakas na nasa akin, hindi ako susuko.
Kapag nawala ang aking lakas, at kapag hindi ako sapat, ikaw ay kasama ko.
Sapat na ang biyaya mo para sa akin.
At kapag hindi ko magawa sa sarili ko, magagawa ko ang lahat ng bagay sa pamamagitan
ni Kristo na nagpapalakas sa akin.
Habang tinutulungan Mo ako, ipaglalaban ko ang mabuting laban.
Iingatan ko ang pananampalataya.
Tatapusin ko ang aking landas.
Aleluya.

Huwag Gawan ng masama ang iyong Sarili

HUWAG GAWAN NG MASAMA ANG LYONG SARILI

Maroon bang salita sa Bibliya para sa iyo kapag nararamdaman mong wala kang magagawa at wala ka nang pag-asa - na wala nang magagawa, at ang pagpapakamatay lamang ang tanging paraan?

Sabi ng Panginoon, "Huwag gawan ng masama ang iyong sarili."

Kapag ang sakit ay tila hindi kayang tisin, bigyan ang Diyos ng kaunting panahon upang tulungan ka, upang ilabas ka, at upang ipakita sa iyo kung ano ang kaya Niyang gawin.

Kung gugustuhin mo, makakakita ka ng mga himala!

Si Keith Moore ay ang tagapagtatag at pangulo ng Moore Life Ministries at Faith Life Church ng parehong Branson, Missouri at Sarasota, Florida.

Ang aklat na ito ay inihatid sa iyo nang libre ng mga kasosyo ng Moore Life Ministries/Faith Life Church.

Ang mga mensahe sa pagtuturo ni Keith Moore ay isinalin sa pamamagitan ng teknolohiya. Ang aming pangkat ay hindi nagsasalita ng wikang ito at hindi kayang tiyakin ang katumpakan ng pagsasalin.

Moore Life Ministries
6009 Business Blvd
Sarasota, FL 34240
(941) 702-7390 | moorelife.org
BK805FSW

NO CHARGE - SEED

ISBN: 978-1-940403-35-9